

ЛІСИЧКА КОТИК і ПІВНИК

Товариство „ЧАС“ у Київі.
Друковано в Празі (Чехія), в народній Друкарні
Скалак та Спілка.

1 9 1 9

Лисичка, котик і півник.

Був собі котик та півник та й побра-
талися. Поставили собі хатку ма-
леньку та й живуть удвох. Півник же
дома сидить, а котик ходить у ліс на здо-
битки. От іде котик та й каже півникові:

— Сиди ж дома та, як прийде лисичка, то
не озивайся!

Коли це біжить лисичка:

— Півнику-братіку, одчини!

Мовчить півник.

— Півнику-братіку, одчини!

— Лисичко-сестричко, котик не велів.

— Ну бо, півнику-братіку, одчини! А то
в мене хатка не топлена, — вогню треба на-
брести.

— Лисичко-сестричко, котик не велів.

Як стала просити, як стала просити, —
таки випрохала: узяв та й одчинни. От вона
вогню набрала і його вкрала. Біжить, несе
його, а він кличе котинка, співає:

— Котику-братіку!

Несе мене лиска

За кленові ліси,

За круті гори-

За бистрі води —

Порятуй мене!

Котин як почув, догнав лисичину, одняв
півника. Приніс додому та насварився на
його добре, та й каже:

— Гляди ж, півнику, як прийде лисичка,
не пускай, бо тепер я піду далі.

От котик знову пішов на здобитки по просо-

— півникові на харч. А лисичка знову при-
бігла:

— Півнику-братіну, одчини!

— Лисичко-сестричко, котик не велів.

— Півнику-братіку, одчини! Як не одчи-
ниш, — вікоцце видеру і тебе візьму! А то
тільки вогню наберу.

Він і одчинив. Вона вогню набрала. Його
вкрала та й побігла. Несе його, а півник
знову:

Котику-братику!
Несе мене лиска
За кленові ліси,

За круті гори,
За бистрі води
Порятуй мене!

Не чує котик; сін удруге співає, голосніше
Почув котик, догнав його і знов одняв, а ли-
сичку попобив

Тепер же, півникові накаїв, не
одчиняй, бо я піду далеко-далеко: хоч як
будеш кричати, — не почую! Не одчиняй бо

вона тебе зість! А лисичка прибгла нову
Півнику-братіку, «дчини!
Лисичко-сестричко, котик

— Коли не одчинниш, — віконце видеру
і тебе візьму. А то тільки вогню наберу.

Просила-просила ні! таки не пуска. От
вона віконце відпраля, його вкрадла та й по-
бігла Несе, а півник співає, аж крічить:

Котику-братику!
Несе мене лиска
За кленові ліси,

За круті гори
За бистрі води,
Порятуй мене!

Ні, не чує котик Він тоді вдруге, не
чує! . Утретє як заспівав, тільки-тільки
почув котик. Кинувсь доганяти гнаєсь,
гнаєсь не догнав Прийшов лодому та й
зажуривсь: що його робити? пропадає
побратим Духав, думав .

Тоді зробив собі скринючку, взяв моло-
точок і писану кайстру (торбу) та й пішов.
Приходить до лисиччині хатки, став та
ї грає

— Ой типи-ли-чки
Та було в лисички
Чотирі дочки,
П'ятий синко,

Ще я Пилипко
Вийди, лисе.
Подквися
Чи хороше граю?

А лисиччина дочка почуда та й каже:

— Мамо, піду я подивлюся: хто там так хброше грає?

— Іди, та не барись, бо зараз треба півника різати.

От вона й пішла, а котик ї—цок у лобок та в писану кайстру. Та знов грає:

— Ой тиlli-ли-чки,
Та було в лисички
Чотирі дочки,
П'ятий синко,

Ще й Пилипко.
Вийдї, лисе,
Подивися —
Чи хброше граю?

Тоді Й друга дочка: — „Піду й я!“ Та й собі за сестрою. А котик і ту — цок у лобок та в писану кайстру. Та й знову грає . . . За дру-

гою й третя дочка, і четверта . . . Уже всі в торбі . . . А Пилипко ждав-ждав та й каже:

— Піду я, мамо, зажену їх, — чого вони так забарились? Уже ж треба й лівника різати.

— Піди скажи, щоб ішли патрати, — зараз різатиши.

Пішов. А котик і того цок у лобок та в писану кайстру.

От стара лисичка ждала, ждала — нема!

— От же, — каже, не минеться й мені йти заганяти, бо вже ж і нерано, а треба лівника різати.

Пішла, а він ї—цок у лобок та в писану кайстру. Тоді пішов у лисиччину хатку, лівника з кучі випустив та й прийшли вони додому та й живуть і хліб жують.

КАЗКИ ІЛЮСТРАЦІЇ ВИДАННЯ ТОВАРИСТВА „ЧАС“ У КИЇВІ:

„Дід та баба“, ілюстрації П. Лапина.

„Мати-коза“, ілюстрації П. Лапина.

„Лисичка, котик та півник“, ілюстрації П. Лапина.

„Війна грибів з жуками“, ілюстрації О. Судомори.

„Прибаданки“, ілюстрації О. Судомори.

„Даєнь-бои, дзелець-бои!“, ілюстрації О. Судомори.

„Була собі хатка“, ілюстрації В. Прейсіга.

„Про дванадцять місяців“, ілюстрації А. Кашпара.

ВСІ ЦІ КАЗКИ—КАРТИНИ ВИДРУКОВАНО БАГАТЬМА БАРВАМИ.

Склад видань: Книжна Комора Товариства „Час“, Київ, Володимирська, 42.

